

2.Korintským 13:13

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

Žalm 145:17

„Hospodin je spravedlivý ve všech svých cestách, milosrdný ve všech svých. skutcích.“

Filipským 1:6

„Jsem si jist, že ten, který ve vás začal dobré dílo, dovede je až do dne Ježíše“Krista.“

Matoušovo evangelium 6:24-34

„Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět a druhého milovat, k jednomu se přidá a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku. 25 Proto vám pravím: Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv? 26 Pohledte na nebeské ptactvo: neseje, nežne, nesklízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější? 27 Kdo z vás může o jedinou píd' prodloužit svůj život, bude-li se znepokojovat? 28 A o oděv proč si děláte starosti? Podívejte se na polní lilie, jak rostou: nepracují, nepředou – 29 a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn jako jedna z nich. 30 Jestliže tedy Bůh tak obléká polní trávu, která tu dnes je a zítra bude hozena do pece, neobleče tím spíše vás, malověrní? 31 Nemějte tedy starost a neříkejte: Co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat? 32 Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete. 33 Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno. 34 Nedělejte si tedy starost o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení.“

Meditace

„Jak se to dělá?!“ To je otázka každého, kdo se chce naučit dělat tak dobré steaky či ragú. Každý, kdo chce vytočit na hrncířském kruhu tak hezký džbánek se ptá přesně těmito slovy. A život víry je řemeslem, připusťme si to. Není možné předpokládat, že se lidé naučí žít s Bohem jaksi sami, automaticky. Ale to nejde a nikdy nešlo. Duchovní život potřebuje své mistry a také své žáky. Ale zároveň je třeba říci, že duchovní život není tajemstvím nějakého rituálu. Pokud Bible používá slovo tajemství, myslí tím, skutečnosti, které nebyly známy žádnému člověku. To Bůh je skryl a mezi lidmi nebyl žádný mistr. A zjevení v Ježíši Kristu otevřelo tato tajemství a to navždy. My jsme správci těchto tajemství, nejsem ale tajemníci, kteří mají skrytou agendu, tajné metody a rituály. Naopak, děláme to, co Ježíš naznačil ve svých modlitbách - „Když se modlíte, říkejte: Otče, buď posvěceno tvé jméno. Přijď tvé království. (Lukášovo evangelium 11:2)

Asi se to musí říct: Ten, kdo dělá velké tajnosti, má svatá místa, tajná slova, mystické (mystérium - tajemství) pohyby rukama a dechberoucí zvuky tajemných nástrojů, ten dost často neumí nic, než tohle divadlo. Umění duchovního života je totiž prosté, jako ona Kristova slova.

Naučili jsme se vnímat celé své lidství, najít si místo, kde smíme procítit celou svou bytost, kde smíme dýchat a mluvit svobodně. Expovali jsme svoje lidství, světlo se dotklo naší duše. Mohli jsme zvolat „Tady Já!“ (1.) To byly ty chvíle se žalmistou v 71. žalmu. Nabádal jsem vás, abyste si našli místo: Les, slepé rameno řeky, kam chodíme se psem, dlouhé cesty za volantem... A pak jsme se také učili kontemplantovat (2.), to je s Komenským dojít z labyrint světa až do ráje srdce.¹ Být

¹ Abych to řekl příkladem: Mám velice roztodivné auto. Každý rok mám jiné, mám operativní leasing. A letos mám válečné a covidové auto, jehož elektronika strádá na nedokonalé součástky a programy. Nicméně dnešní auta mají svůj vnitřní život naprosto nezávisle existující na logice běžného dne. A tak si auto vzpomene a nejede. Už jsem o tom vyprávěl. Mně se to ale děje opakovaně, přesto, že mi auto vrátili ze servisu jako „opravené“. A tohle pondělí zase. Zůstal jsem na jasném slunci stát před Billou a nic. Nenastartoval jsem motor. Ticho. Zoufalství nejistoty, které mám kdykoliv sednu do vozu se zhmotnilo chvíli před polednem. Co dělat? Máte chuť se vztekat, nadávat - určitě, to dovede každý. A pak si řeknu: „Dost! Vejdí do chrámu s Pánem Bohem...“ A jak jsem tak byl před ním a vedle svého auta, uvědomil jsem si, že mi dovolil, abych dojel na všechna místa, kde jsem musel být na čas, že jsem se v neděli vrátil z dlouhé cesty do Prahy a dojel jsem bez potíží. Prostě mne nenechal. A já v tom přítomném okamžiku začal uvažovat rozumně a rozhodl jsem se, co udělám. Ještě to odpoledne auto naskočilo, odvezl jsem jej do servisu a přivezl si náhradní auto, se kterým jezdím doteď.

v chrámu svého srdce spolu s Bohem. Neuposuzovat druhé, ale vnímat sebe v Boží blízkosti. To byl ten celník, který se bil do prsou... A farizeus, jehož Pán Bůh z chrámu vyprovodil neospravedlněného.

Ale dosud jsme v to umění přítomného okamžiku hodně mluvili o sobě. Zkoumali sebe, uvědomovali si své tělo a dech. Klaněli jsme se před Bohem a popisovali jsme svůj stav. Pojdme se teď starat o Pána Boha a o jeho věci. A to znamená, nechat si mluvit do života. Číst biblický text. Například naše dnešní slova z Matoušova evangelia. A teď praktické rady. Čtete opakovaně, alespoň někdy nahlas. Čtete tak, abyste rozuměli stavbě věty. Docela dobré je používat pulpit, ne nadarmo ve chrámech a kláštorech mají stojany na knihy. Při posledních čteních, když máte pocit, že v textu neobjevíte nic nového, čtete s použitím gestikulace rukou.

A pak meditujte, rozjímejte slova textu. Komu, kdo a jak to říká. Kde se to říká a v jaké souvislosti. Pište si poznámky. Pomozte si nějakým výkladovým materiálem pochopit podstatu a řazení textu. Objevíte věci, ze který je třeba jen dětská radost, protože jde o hříčku a nebo také vážná skutečnost, která byla dosud přecházena. Najděte své místo v příběhu, postavte se mezi ty, kteří to všechno tehdy slyšeli. Neřešte svoje otázky, ptejte se jejich otázkami. Nevčítejte do Bible to, co chcete slyšet a o čem Bible nemluví.

A docela dobře můžete rozjímat i společně, Ve chvílích ticha, ale i ve společném rozhovoru. Ti zkušenější mohou pomoci tě nezkušeným tím, že se budou chovat jako naprosto nezkušení, nedotčení. Nechají ostatní číst a třeba i vysvětlovat, nechají je mluvit i s chybami a dojmy a jen otázkami je budou vyvádět ven z omylu. Meditaci nemůže uškodit žádný humor. Meditace nemusí být tichá a vážná. Meditace hlavně musí nechat mluvit samotného autora a v jeho slovech má zaznít Boží hlas.

Tak to zkusíme:

1. Všimli jste si, že se mluví o službě? Nelze mít nezávislý postoj. Slouží se buď Bohu a nebo majetku. Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Tak Ježíš řeč otevírá a uzavírá. Jenom je to v závěru jinak. Majetek není zavržen. Tomu majetku není třeba sloužit, protože jej má ve své moci Bůh. Je to taky jen služebník. A Bůh ví, co přesně potřebují jeho služebníci.
2. Základním problémem Ježíšovy doby a snad i dnešní je rozervanost: Sloužíš-li majetku, nenávidíš Boha a pohrdneš jím. Sloužíš-li Bohu, pohrdáš majetkem, nenávidíš jej. Tedy - abych byl nejsprávnějším křesťanem, měl bych být jako mnich pod sliby poslušnosti, chudoby a čistoty. Je to pravda?
3. Když Ježíš řekne: „Proto vám pravím...“ není to jen řešení, ale také nabídka pomoci, rozuzlení
4. Ježíšovo myšlení nade všechno upřednostňuje a) život b) tělo - existenci v tom plynutí času
5. Že by hlavní roli hrál oděv? Tolikrát se mluví o šatech. To aby se třásly všechny oděvní salóny, Ježíš jim kácí reklamu. Oděv znamenal více, než jen látku a střih. Oděv symbolizoval postavení a důstojnost, často i ochranu. Šaty dělají člověka² říkáme a předznamenáváme tím velkou lež. Nemusíš být kdovíjaký člověk, hlavně se musíš dobře obléknout - a podívejte: podle Staré smlouvy jsou šaty nástrojem klamu a zrady.
6. „To všechno“ a „všechno ostatní“ je více, než šaty jídlo a pití. Co všechno to je? Ježíš slibuje, že nám to bude přidáno, když budeme sloužit Bohu a jeho království
7. Hledat to království, klást si otázky související s tím, že Bůh vládne. Hledat jeho spravedlnost, to znamená používat Boží vládu ve vztazích mezi lidmi a vůči všemu stvoření.
8. A jsme opět u umění přítomného okamžiku: „Nedělejte si tedy starost o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení.“

² Jonathan Sacks, Covenant and Conversation: Thomas Carlyle napsal knihu Sartor Resartus - „Přešitý krejčí“, A věnoval ji filozofii oblékání. V tomto díle jsou tři hlavní tradice západního křesťanství reprezentovány tím, že otec obdarovával své tři děti oblečením, které se nesmí nikdy změnit, ale postupuje v tom podle módy. A kniha Genesis je naprostým opakem Carlylovy knihy. Najdete tam Ezauovy nejlepší šaty „bigdei chamudot“, které si navlékne Jákob, aby získal Ezauovo požehnání. Crossdresser jak stehno! Josef má „ketonet pasim“, to je bohatě vyšíváný plášť či suknice mnoha barev. Jsou tu šaty chrámové prostitutky, které na sebe navlékne Tamar a svlékne vdovské šaty „bigdei almenutah“ Jsou tu šaty, rouška, kterou nechá Josef v ruce Potíferovy ženy, aby se pak dostal k „bigdei shesh“ a dalším insigniím egyptského místo krále. Všechny tyto šaty něco kryjí, jsou nástroji podvodů a zrady. A skutečně, hebrejské slovo „šaty“ je blízké slovu „zrada“- ostatně, tak to souvisí i s první zmínkou o oděvu - Adamovy a Eviny šaty z listí uprostřed zahrady, které souvisely se zradou...